Robert Powell
és Kevin Dann

Krisztus
és a Maja Naptár

2012 és az Antikrisztus eljövetele

Regulus Art Kft., 2011

A mű eredeti címe:
Christ & The Maya Calendar
2012 & The Coming Of The Antichrist

Lindisfarne Books
An imprint of SteinerBooks / Antroposophic Press, Inc
610 Main St., Great Barrington, MA 01230
www.steinerbooks.org

Copyright © 2009 Robert Powell és Kevin Dann. Minden jog fenntartva. A kiadvány semmilyen része nem sokszorosítható, nem tárolható információszolgáltató rendszerekben, és nem közvetíthető semmilyen formában vagy eszközzel (elektronikusan, mechanikusan, fénymásolással, lejegyzéssel vagy másképpen), a kiadó előzetes, írásos engedélye nélkül.

Megjegyzés a címhez

Az Antikrisztus szót használjuk a címben és végig ebben a könyvben, melynek legalább két értelmezése lehetséges. A szó általánosabb használata a Bibliában és a keresztény hagyományban található, ahol az Antikrisztus alatt egy emberi lényt értünk, aki hordozza az inkarnálódott Sátánt (akit „Ahrimánnak" is hívnak a perzsa tradícióban és „a Szörnyetegnek" a Jelenések 13-ban a Bibliában). Ebben az értelemben használjuk itt is az Antikrisztus kifejezést.
Azonban ezt az általános jelentést meg kell különböztetnünk egy másiktól, a szó speciálisabb használatától, ahogyan az antropozófia szellemtudományában megtalálható, mely gyakran az Antikrisztus szót a Napdémon leírására használja, aki Sorath-ként ismert a héber hagyományban, s melyre mint a „Szörnyetegre, akinek a száma 666" és a Jelenések 13-ban megjelenő „két szarvú szörnyetegre" hivatkoznak. Ebben a vonatkozásban Rudolf Steiner „a Hamis Prófétára, aki a Szörnyeteg tanításait reprezentálja" hivatkozik. E könyv szerzői Sorath jelentőségét a 7. és a 8. fejezetben tárgyalják.

Eredeti borítóterv: William Jens Jensen
A borítón balra: 60. oldal a Drezdai Kódex-ből Kingsborough kiadásából, fénykép Justin Kerr jóvoltából; jobbra: Ötödik Apokaliptikus Pecsét, festette Clara Rettich (Rudolf Steiner vázlata alapján)

Fordította: Cseri Krisztina
Korrektúra: Cseri Péter, Lesti László
Tervezés, tördelés, borítóterv az eredeti alapján: Biborné Veres Dorottya

Nyomdai kivitelezés: Progresso Print Kft.
Felelős kiadó: Cseri Krisztina
© Regulus Art Kft., Budapest, 2011
www.regulusart.hu

Minden jog fenntartva!

ISBN 978-963-08-1601-4

Tartalom

Előszó a magyar kiadáshoz 7

I. rész
Kevin Dann: A maja naptár és az Apokalipszis Kód

Előszó 11
1. A naptárak nem felejtenek 15
2. Az evangélium a csillagokban 23
3. A mexikói misztériumok 46
4. Lucifer feltámasztása, Itzamna újrafelfedezése 68
5. Felismerni a gonoszt,és jót cselekedni 83

II. rész
Robert Powell: Az idő misztériuma

6. A Kali Juga keltezése a Maja Naptár szerint 99
7. A 666 éves ritmus 107
8. Lucifer megváltása 124
9. A Világ Rózsája 152
10. A szeretet misztériuma 181
Utószó 220
1. melléklet: a Központi Nap 233
2. melléklet: a jó hírek 241
Jegyzetek 253
Irodalomjegyzék 285
A szerzőkről 294

A borító képeiről

A 60.oldal a Drezdai Kódexből, mely a legismertebb és a legtöbbet tanulmányozott könyv a négy maja, hieroglifás írásmóddal készült könyv közül, melyek túlélték a Mexikó spanyol megszállása alatti *autodafé*kat (ford.megj.: elítéltek körmenete és a halálos ítélet végrehajtása). A *Drezdai Kódex* egy rituális-asztronómiai szöveg, közeli kapcsolatban a maja naptár szerepével. A szöveg legnagyobb része a *Tzol'kin* naptár (260 nap) és nap-számítások sorozata, melyet jövendölésre és szertartásokra használtak. A kép felső részén három isten látható, a középsőre – aki jobb kezével egy pár dárdát tart, a ballal pedig egy *atlatl*-t – gyakran mint „Vénusz istenre" hivatkoznak. A korai magyarázatok ezt a jelenetet „a bolygók küzdelmének" tartják. A Tzol'kin dátumokat jelző négy glifa középső sávja alatt lévő képrészleten korai értelmezők szerint „a konstellációk csatája" látható. Jobbra egy fenyegető alak vigyáz egy megkötözött fogolyra; szemben velük, egy kormányzót tart egy szolga egy csörgőkígyó trónon/hordszéken. A lábuknál egy nyitott szájú csörgőkígyófej hever.

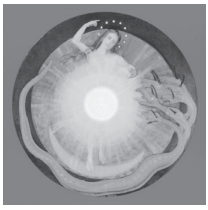

Az *Ötödik Apokaliptikus Pecsétet* Clara Rettich festette. A *Jelenések* 12 Szófia kozmikus lényének hatalmas képével kezdődik, vagyis az asszonnyal aki Napba öltözött, lába alatt a Holddal, és fején tizenkét csillagból álló koronával. Rudolf Steiner tervezte ezt a képet, mint az Apokalipszis Hét Pecsétje közül az ötödiket és készített vázlatot Clara Rettich festőnő számára, hogy fesse meg a képet (ugyanúgy mint a hat másikat is) a Teozófiai Kongresszusra, melyet 1907 Pünkösdjén tartottak Münchenben. Rettich festményeit a pecsétekről (nagy formátumban) bemutatták a Teozófiai Kongresszuson, ahol Steiner a szellemi úttal kapcsolatos nagy jelentőségükről beszélt, úgy mint a realitás ábrázolásairól, melyek tisztánlátással olyan archetípusokként érzékelhetők, melyek megalapozzák a kozmikus és emberi fejlődést. Az *Ötödik Apokaliptikus Pecsét* különösképpen időszerű ma, ahogyan ez ebből a könyvből kiderül.

Előszó a magyar kiadáshoz

Nagy örömünkre szolgál, hogy a szerzők azonnali és készséges segítségével – a szerzői jogok és a képanyagok rendelkezésre bocsátásával- hozzájárultak ahhoz, hogy ez a mű rövid idő alatt az olvasó kezébe kerülhessen magyar nyelven is.

Bár az eredeti könyv (Christ & The Maya Calendar: 2012 & The Coming of The Antichrist) 2009 elején jelent meg, tartalma nem csak ma és 2012-re nézve aktuális, hanem a következő években, sőt évtizedekben is elgondolkodtató olvasmányt nyújt mindannyiunk számára.

Az alfejezetekben felmerülő témák (ahogyan az Utószóból is látszik Robert Powell megfogalmazásában) messzebbre vezetnek azoktól a felvetésektől, melyek a fejezetekben napvilágot láttak. Az olvasóra sok munka vár, hogy a különböző szálakat magához ragadja, és azok mentén elmélyült, gazdag tudásra illetve tapasztalatokra tegyen szert.

A könyv vezérfonala a maja naptárban előjelzett 2012. december 21-i esemény. Ez szolgál alapul a mai emberi történelem tényleges alakítóinak megjelenítéséhez is, akik a magasabb világból hatnak rajtunk keresztül: mint Krisztus, Lucifer, Ahrimán… és a többi szellemi lény.

A mű alapvető és elsődleges hátteréül a Rudolf Steiner által alapított szellemtudomány szolgál. Ugyanakkor a szerzők teljes nyitottsággal fordulnak a témához kapcsolódó, mások által folytatott szellemi kutatásokhoz, látomásokból született tapasztalatokhoz illetve világirodalmi művekhez – beleértve természetesen saját szellemi (leginkább asztroszófiai jellegű) kutatásaikat is.

A könyv fordítása során tapasztalhattuk, hogy a mű belső témaválasztása, a fejezetek sokszínűsége, a bennük kibontott gondolatok tisztessége igazolja, hogy e témában ma ezt a művet a *leghitelesebb, leggazdagabb szellemi tartalmakat hordozó olvasmányként* tarthatjuk számon.

Olvasás közben érezhető az írók angolszász stílusa, vonalvezetése illetve megközelítése is. Mivel Rudolf Steiner közlése szerint

Ahrimán megjelenésének legvalószínűbb helye Amerika, így különös fontossággal bírhat az amerikai kontinenssel szorosabb kapcsolatot ápoló szerzők hozzáállása, értelmezése a témával kapcsolatban.

A könyv két része szerves kapcsolatban áll egymással (ami a fejezetek közötti utalásokból is kiderül), ugyanakkor két önálló műként fogadhatjuk be azokat. A felvetett gondolatok ismétlődnek ugyan, mégis más kontextusban értelmezhetőek az adott szerző saját megközelítésében, így az olvasmány végére két író szellemi alkotása fonódhat egybe bennünk, remélhetőleg teljesebb körű, mélyebb értést eredményezve.

Az írókról a könyv végén bővebben olvashatunk, azonban fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy teljes odaadással, és az életükben nagy erővel jelenlévő szellemi inspirációkkal közelítenek napjaink feladataihoz, és teszik elérhetővé kutatásaik eredményeit embertársaik számára. Mindez nem csupán könyvek írásában, hanem szemináriumok, zarándokutak szervezésében, az euritmia művelésében és továbbfejlesztésében is megnyilvánul. Munkásságuk így nem „csak" elméleti, hanem gyakorlatias jelleget ölt.

Reméljük, hogy az olvasókban is megfogalmazódnak gyakorlatias teendők korunk szellemi harcának leírását olvasva, és még inkább felelősséget éreznek majd az emberiség jövőjének alakítására nézve, bármilyen mértékben tudnak is ehhez – lehetőségeikhez mérten – hozzájárulni.

Budapest, 2011. május

I. RÉSZ

A maja naptár és az Apokalipszis Kód

Kevin Dann

Előszó

> Katun II. Ahau [időszak] a gyékénnyel [hónap] kezdődik, elfoglalja a trónt, amikor az uralkodójukat megválasztják... Alászáll a mennyei legyező, a mennyei koszorú és a mennyei virágcsokor. II. Ahau lordjának dobja és csörgője visszhangzik, mikor tűzköves tőröket erősítenek a palástjára.....II. Ahau az idő számításának kezdete, mert ez volt az a katun, amikor az idegenek megérkeztek. Keletről jöttek mikor megérkeztek. Aztán a kereszténység is elkezdődött. Jövendölésének beteljesedése a keletnek [köszönhető]...Ez egy beszámoló azokról a dolgokról, melyeket tettek. Miután mindez elmúlt, saját nyelvükön beszéltek róla, de annak jelentése nem teljesen érthető. *The Book of Chilam Balam of Chumayel* [1]

Ahogyan ezeket a szavakat a *Chilam Balamból* olvassuk – a maja jóslatszerű szövegek gyűjteményéből –, nem tehetünk mást, mint hogy hálával adózunk az azokat író maja krónikásnak az őszinteségéért. A tizenkilencedik században írta őket Yucatec maja nyelven, a képzetek és az érzelmek pedig visszanyúlnak a spanyol hódítás idejére. Sok keserűség fedezhető fel ebben az őszinteségben: „[Katun II Ahau]: amikor a Kereszténységet az igazi Keresztények bevezették. Akkor az igaz Istennel, az igaz *Dios*-szal jött el szenvedésünk kezdete. Ez a hűbériség kezdete volt, az egyházi adóké, és a pénzrablás elleni küzdelem kezdete." Hála az ő szenvedélyes odaadásuknak mind a jövendölés mind a történelem irányában, az ősi maják hangja visszhangzik a mi időnkben, elmondva valamit számunkra arról a rendkívüli pillanatról is, melyben élünk. Valamit...."de az nem teljesen érthető."

Valójában a könyvek és videók robbanásszerű megjelenésének ellenére, melyek át szeretnék világítani a „2012" misztériumát – ami a számszerű gyorsírása a 2012. december 21-én befejeződő tizen-

harmadik *B'ak'tun* ciklusnak a maja Hosszú Számítás naptár szerint – a jelentésével kapcsolatos egységes álláspont úgy tűnik egyre nehezebben érhető el. Ahogy a metafizikai spekulációk gyarapodnak, a professzionális csillagászok és etnológusok a maja naptár modern értelmezéseinek teljességét elutasítják, mint egyfajta New Age tündérmesét. Még a látnokoknak tartott emberek – José Arguelles, Carl Johann Calleman, Barbara Hand Clow, Daniel Pinchbeck – között is a tudományos jellegű, akadémikus viták az általánosak manapság. Miközben a kutatóknak minden joga megvan arra, hogy felháborodjanak a látnokok néha hanyag gondolkodásán és túlzó állításain – melyek egy küszöbön álló, univerzálisan felgyorsult pszichikai, lelki evolúció lelkes kiáltványaiként jelennek meg –; a látnokok jogos kritikával állnak elő a tudományos vizsgálódás határaira nézve, amikor az ősi népek prófétikus hagyományairól van szó.

Nekünk, huszonegyedik századi modern embereknek nagyon felkavaró lenne arra gondolni – valószínűleg jobban mint a fenti névtelen maja krónikásnak –, hogy a keresztény próféciát alapul vehetjük a maja naptárral összefüggésben, hogy megoldjuk a 2012 rejtélyét. Ez azonban ennek a könyvnek a feltevése.

Öt évszázaddal ezelőtt, a maja és más bennszülött amerikai népek meghasadtnak látták életüket a régen jövendölt, idegen, keresztes, Keletről jövő népek érkezése miatt. A mexicák esetében (így hívták magukat az emberek; a tizenkilencedik században lett az „azték" széles körben használatos a régió angolul beszélő kutatói között) ezt a hasadást elősegítette az ő bennszülött prófétikus hagyományuk, mivel a bátor Montezuma lord, – összetévesztve Hernan Cortezt a Tollas Kígyó istenséggel, Quetzalcoatllal –, megengedte a hódítóknak a könnyű behatolást Tenochtitlán szívébe, amely a Mexika Birodalom fővárosa volt. Mivel ismerjük az emberáldozatok erőszakos cselekményeit, talán szimpatizálhatnánk Cortezzel, aki összegyűjtette a vérszomjas bálványokat egy áldozati templompiramisba, hogy zúzzák szét azokat és helyettesítsék a Kereszttel és Szűz Máriával. Mindazonáltal mi, mai emberek nehezményezzük a tett arroganciáját és következésképpen dühösnek érezhetjük magunkat a hódítók barbársága miatt. Ma sajnálattal gondolunk a mexikói és a maja krónikák óriási tárházának spanyol lerombolásá-

ra, hiszen ezek segíthettek volna megfejteni a naptári rendszerük rejtélyét, mitológiájukat és jövendöléseiket.

Azok a rejtélyek hatalmasak és időtlenek, ezért újabb és újabb kutatásokat igényelnek. A maja Hosszú Számítás végső dátuma 2012-ben különösen nagy jelentőséggel bír, tekintettel fenyegető közelségére, és néhány vele kapcsolatban felmerülő állítás sokszínűségére. 2008 májusában Tulumban, Mexikóban, a Sophia Foundation of North America által támogatott és Robert Powell által vezetett egy hetes tanulmány- és előadássorozaton felmerült a maja naptár misztériumának kérdése. A Tulumban, Cobában és Chichen Itzában található maja romok meglátogatása és a résztvevők beszélgetése arra ösztönözte Powellt, hogy az Apokalipszis Kóddal kapcsolatos úttörő kutatásait bővítse ki, és segítsen értelmet adni a Hosszú Számítás „időzítésének". Rudolf Steiner Ahrimán inkarnációjára vonatkozó fontos közléseire, és Lucifer illetve Ahrimán amerikai kontinensen – egy másik kritikus történelmi pillanatban – történő tevékenységére alapozva, új felfedezéseket tett a szellemi lények természetére és identitására vonatkozólag, akiknek a folyamatos működése igen fontos szerepet játszott Amerika és a világ szellemi történelmében. Végül, Robert életbe vágóan fontos kutatásokat is bemutat itt a mai korunk kibontakozó eseményeinek kozmikus dimenziójával kapcsolatban.

A modern világtörténelem tanítása közben – a „modern" ebben az esetben 1500-tól a jelen időszakig tart – helyek és időpontok széles tárháza áll rendelkezésemre, melyből választhatok a tanítványaimmal való együttes kutatás témáját tekintve. Az elmúlt három évben Hernan Cortez és Montezuma azték császár 1519 évi küzdelmére koncentráltam, mivel az igen megrendítően helyezi középpontba a mexicák mágikus-mitológiai világnézete és a spanyolok racionális világnézete közötti összeütközést. Miközben a korai modern kor számtalan összecsapást látott a világ minden táján az európai racionalizmus és a pre-modern bennszülött *mentalitás* között, számomra különösen sürgősnek bizonyult az azték birodalom történetének új magyarázatához jutni Rudolf Steiner meglepő szellemi kutatásai fényében, melyeket a régió szellemi harcának korábbi epizódjairól közölt. Morris Collis *Cortez & Montezuma* (1954) című

könyvét olvasva tanítványaim képesek voltak belépni az aztékok gondolati világába, eléggé mélyen ahhoz, hogy félre tegyék öröklött kétkedésüket, hogy egy egész civilizáció összetéveszthette Cortezt Quetzalcoatl istennel.

Részt vettem a Tulum terület kutatásában és ebből adódóan szerkesztettem egy előadási anyagot is. Mindez lehetővé tette számomra, hogy mind a „mexikói misztériumokból", mind azoknak a jelenleg aktuális apokaliptikus eseményekkel való kapcsolatáról többet adhassak vissza. Személyes szinten, rendkívüli kihívás volt számomra, hogy bejárjam az utat az exoterikus és az ezoterikus tudomány között; meghívom most az olvasót, hogy tegye meg ezt az utat velem és lássa, hogy mi lehet igaz ebből.

Talán a 2012-es év és „hozadéka" szintén egy lehetőséget kínál egy olyan úthoz, mely szintézis felé halad az észak-amerikai bennszülöttek és az európai bevándorlók jövendölési tradíciói között. A keresztény prófécia sokszor félreértett lényegéből – a *Jelenések Könyve* – és két modern értelmezőjétől – Rudolf Steiner[2] és Robert Powell[3] – képeket kapunk, melyek megerősíthetik és kibővíthetik azt a mély intuitív bölcsességet, mely a maja asztronómus papoktól, írnokoktól, királyoktól és a köznéptől korokon át hullámzik felénk. Mint ahogyan azok a képek, melyek még mindig ékesítik a maja templomok romjait, ezek a keresztény apokaliptikus képek is csak akkor válnak élővé, ha mélységes odaadással és jó ítélőképességgel közelítjük meg őket. Az idő kétségtelenül itt van; kezdjük el.

Utószó

Ahrimán inkarnációja óriási jelentőségű az emberiség számára, ám a könyvben ennek az eseménynek csak bizonyos dimenzióit érintettük. A témák között figyelemre méltóak és további kutatásra érdemesek a következők:

1. Rudolf Steiner a következőket mondta 1917. október 28-án Dornachban (GA 177): „Érdekes Francis Delaisi 1910-ben közzétett állítása (*La Democratie et les Financiers*, 1910): *'…sikerült a nagytőkének elérnie, hogy a demokrácia a legcsodálatosabb, a leghatékonyabb és a legrugalmasabb eszközzé váljon a népesség egészének kizsákmányolásához. Általában azt képzeljük, hogy a pénzemberek szemben állnak a demokráciával* – az idézett szerző szerint – *de ez alapvető tévedés. Ellenkezőleg, ők irányítják és tudatosan támogatják azt. Mivel ez az* – vagyis a demokrácia – *ami a felszínt adja, amely mögé elrejtik a kizsákmányolás módszerét, és melyben megtalálják az önvédelem legjobb eszközeit a társadalom lehetséges ellenállásával szemben.'* Ez azt mutatja, hogy egy kijózanodott ember miként látja a társadalom helyzetét: nem az a legfőbb dolog, hogy állandóan a demokráciát magasztaljuk; a legfontosabb az, hogy tisztán lássuk a valós helyzetet…nevezetesen azt, hogy az események mögött a világban ma szűk csoportérdekek állnak…[Az átlagember] nem érzékeli [ezeket a dolgokat], mert elvarázsolt az élete, és beletemetkezik a jóba, ugyanabba az átlaglétbe, melyet a sajtó ural." (A Rudolf Steiner által idézett szöveg Delaisi könyvéből dőlt betűvel van szedve.)
2. Amire Rudolf Steiner a fenti idézettel utalt, egy nagy horderejű téma: az elit egy kis része képes kizsákmányolni az egész társadalmat. Ennek az elitnek a célja elérése érdekben a sajtó és a média kulturális hazugságok kitartó áradatával folyamatosan *maját* (illúziót) teremt. Ezek a világméretű kulturális hazugságok alkotják azokat a „lencséket", melyeken keresztül az emberek etikai-morális fogalmai kialakulnak, legalábbis bizonyos mértékig. A kutatók és tudósítók sok becsületes és igazsággal teli monda-

nivalója sok esetben említést sem kap a médiában; egyszerűen mellőzik őket. Életbevágóan fontos korunkban, hogy áthatoljunk az illúzión, és tisztán lássuk, mi is megy *valójában* végbe a világban. Jelenleg majdhogynem az internet az egyedüli eszköz, amelynek segítségével betekintést nyerhetünk független kutatók és tudósítók olyan megállapításaiba, melyek egyébként más módon nem kerülhetnének a nagy nyilvánosság elé. Bár az internet egy ahrimáni médium, egyelőre ma még – 2009-ben – szabad és korlátok nélküli, így lehetővé teszi a független kutatások publikációját. Ebből kifolyólag az is világos, hogy mivel nincs ellenőrzés afölött, hogy mi jelenik meg az interneten, az embernek saját magának kell biztos ítélőképességgel bírnia. Az interneten megjelenő igaz tartalom megtalálásáért való felelősség az ember saját kezében van, amit az ember igazságérzéke irányít.

3. Mi van a globális pénzügyi válság mögött? Ezt a hatalmas témát aligha tudtuk érinteni ebben a könyvben. Mégis világos, hogy a pénz – a katonai erővel együtt – Ahrimán/Sátán világuralmi törekvésének a legfontosabb megjelenési területe. 1933-ban Hitler nagyrészt Németország szörnyű nyomorúsága miatt került hatalomra, az 1929-es pénzügyi összeomlás nyomán kibontakozó gazdasági válságnak köszönhetően. Hitler nem jött üres kézzel: egy gazdasági csodát valósított meg azzal, hogy 1933-tól 1937-ig hat millió embernek adott munkát. Helyreállította a német emberek önbecsülését – például Berlinben rendezték meg az Olimpiai Játékokat – az I. világháborúban elszenvedett megalázó vereség, és különösen a versailles-i egyezmény megalázó feltételei után. Közismert, hogy ez a békediktátum azt követelte Németországtól: vállaljon felelősséget a háború kitöréséért, hogy hagyja abba a fegyverkezési versenyt, hogy tekintélyes területi engedményeket tegyen, valamint fizessen jóvátételt az Antant-országoknak. Ami 1933 és 1945 között zajlott, az ma már történelem; amiből azonban sokat lehet tanulni. Ami a jelent illeti, a pénzügyi válságot előidéző valós okokat már feltártuk, és remélhetőleg akad néhány olvasó, aki szívesen venne részt a jelenlegi helyzettel kapcsolatos további véleménycserékben. Ha így lesz, remélhetőleg el lehet majd indítani egy internetes fórumot az „idő jeleinek”

olvasására, amelybe bárki bekapcsolódhat.

4. A 3. ponthoz kapcsolódik a pénz és a globális gazdaság témája. Hány embernek van akárcsak halvány sejtelme is arról, hogy hogyan működik a globális pénzügyi rendszer? Szerencsére akad néhány kutató, akik annak a feladatnak szentelték magukat, hogy feltárják a pénzügyi rendszer bonyolultságát. Nagyon fontos lenne, hogy ha valaki tudatában akar lenni Ahrimán/Sátán/Mammon modern világra tett béklyójának, legalább elemi szinten ismerje meg ezeket a kutatásokat. (Lásd például Terry Boardman www.whale.to/b/mullins5.html és www.monju.pwp.blueyonder.co.uk website-jait. Boardman Rudolf Steiner tanítványa volt, és érdekes cikkeket publikált az e könyvben is tárgyalt témákkal kapcsolatban.) Steiner, aki sok figyelmet szentelt Ahrimán szándékának leleplezésére, azt írja: „A szándék az, hogy egy [pénzügyi] uralkodó osztály jöjjön létre Nyugaton…egy szörnyű [pénzügyi] elnyomással, mely…idővel tőrbe fogja csalni az egész civilizált világot és senki sem lesz ismét boldog" (1918. december 1-jei előadás, GA 186, és 1918. december 31-i előadás, GA 187).
5. A pénzügyi elnyomáson felül a pénz erejére építő másik fő mozzanat a világuralmi ellenőrzés elnyerésére a katonai hatalom segítségével. Néhány kutató szerint, a terror elleni globális háború nem egyszerűen a terroristák levadászásáról szól, hanem stratégiai és gazdasági objektumok megszerzéséről is. Lehetséges, hogy a katonai irányelvek újradefiniálásával – mely a nukleáris fegyverek korlátozott használatáról szól – átléptünk egy veszélyes küszöböt. A 2001. szeptember 11-i támadásokat felhasználták a háború megindítására, illetve különböző katonai megtorló akciók igazolására. Emiatt egy horribilis költségvetésű védelmi tervet fogadtak el, nemcsak az egészségügy és az oktatás, hanem gyakorlatilag az összes a közkiadás kárára. *„Figyelmeztetést kaptunk, hogy gonosz emberek vannak ezen a világon. Nagyon erősen figyelmeztettek minket…és mi készültségben leszünk. Kormányotok készültségben van. A kormányzók és a polgármesterek készen állnak arra, hogy a gonosz emberek mindenütt ott leselkedhetnek. Ahogy tegnap elmondtam, akik hadat üzentek Ameri-*

kának, szörnyű hibát vétettek.…Sok munka vár az ország irányítóira, és mi megtesszük, amit kell. Meg fogjuk tisztítani a világot a gonosztevőktől" (George W.Bush, CNN, 2001. szeptember 16.). E cél elérése érdekében az új, 2001 utáni katonai doktrínában a kiindulópont a *„teljes spektrumú dominancia"*. (en.wikipedia.org/wiki/Full-spectrum_dominance). 2009-ben nagy várakozás előzte meg Barack Obama színrelépését azt remélve, hogy kormánya visszafordítja a Bush-éra szélsőségesen destruktív militarizmusát. A kezdeti lépések (Barack Obama kormányának döntéseiből ítélve) nem jeleznek olyan alapvető gondolkodásmódbeli változást, ami ezt a ragyogó lehetőséget a béke egy új korszakának megteremtésére használná fel.

6. A globális szintű katonai és pénzügyi hatalom gyakorlására való törekvés mellett a modern emberiség növekvő aggodalmának másik területe, melynek sok köze van témánkhoz, az *organizmusok genetikai manipulációja* (GMO). Jelen korunkban nem meglepő ennek kiemelt fontossága, mivel egyértelmű, hogy ez az 1988 és 2018 között zajló harmadik kísértés része – a kísértésé, hogy a követ kenyérré változtassuk. Azonban, ahelyett hogy az ásványi világot („köveket") manipulálnák, hogy élőként („kenyérként") jelenjen meg, közvetlen támadás indult a „mindennapi kenyér" ellen. Az ima szavai – „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma" – az isteni felé irányulnak, ami a végső forrása a mi napi kenyerünknek. A genetikailag módosított étel egy kísérleti helyettes, *invertált, átalakított étel* a valós étel helyett, melyet az isteni eredetünkből szántak nekünk. Az *invertált étel* azt az elvet jelenti, hogy alapul vesszük az isteni eredetűt, de módosítjuk azt, tehát miközben még mindig úgy jelenik meg, mintha eredeti lenne, valójában megváltozik. Ez is egyfajta virtuális valóság, áthelyezve az organikus világba. Ráadásul a GMO módszereit kiemelten támogatják, mint egy emberbarát programot: „Megoldjuk az éhezés problémáját a harmadik világ országaiban." A valóságban létezik egy rejtett terv, mely megalapozza a GMO terjedését és burjánzását, ahogy F. William Engdahl: *A Rombolás magjai: A genetikai manipuláció rejtett agendája* című könyvében (Montreal/Kanada: Global Research, 2007) bemutatta. A könyv körvonalaz-

za, hogy egy szűk elit hogyan próbál ellenőrzést szerezni az emberi túlélés legalapvetőbb eleme, a mindennapi kenyerünk fölött. Ennek a törekvésnek az átalakított, életellenes természete nyilvánvaló válik, ha az ember végiggondolja a *„Terminátor"* magok felhasználását. Ezeket úgy alkalmazzák, hogy átprogramozzák egy növény DNS-ét, hogy elpusztítsa a saját csíráját, ezzel kényszerítve a farmerokat és kertészeket, hogy minden évben újra és újra vásároljanak magokat. A *Terminátor* genetikailag módosított magok „öngyilkosságot követnek el" minden egyes betakarítás után: „Ha nincs mag, nincs étel…hacsak nem veszel több magot." Ha a GMO módszerek elterjednének az egész világon, a rombolás ezen magjai felváltanák az egészséges magokat a Földkerekségen – világos, hogy minden gondolkodó, értelmes ember aggódik emiatt a bolygón. Ennek a Krisztusról és a maja naptárról szóló könyvnek a nézőpontjából a Golgotai Misztérium óta – és egy új, mélyreható értelmezés szerint a Második Eljövetel óta különösen – a Föld vált Krisztus testévé, és így nem csak az emberek, hanem az állatok, a növények és az ásványok is Krisztusnak vannak szentelve a Földön. Ez a mélyebb jelentése „A Mennyek az én trónusom, és a Föld az én zsámolyom" (*Cselekedetek* 7:49) szavaknak. Sátán/Ahrimán arra törekszik, hogy az egész Földet hatalmába kerítse, és benépesítse a saját teremtményeivel (GMO) a Krisztus szellemével átitatott növényi élet helyett. Ez a törekvés akkor érné el a célját – legalábbis az élelmiszerek világában – ha sikerülne elvágnia az emberiség és a természet közötti kapcsolatot. Ám ahogy a nagy orosz regényíró, Tolsztoj mondta: „A boldogság első feltételeinek egyike az, hogy az ember és a természet közötti kapcsolatot nem szabad megtörni."

7. Tolsztoj kortársa, az orosz filozófus, az 1853-ban született Vlagyimir Szolovjov 1900-ban, a huszadik század küszöbén halt meg. Filozófusként ő volt a szofiológia (az isteni Szófia teológiája) szellemi áramlatának megalapítója, ezen kívül misztikus és próféta. Már 1882-ben a „Második értekezés Dosztojevszkijről" című munkájában előre megjósolta – egyúttal el is ítélte – a kollektivista önkény terméketlenségét és kegyetlenségét, mely néhány évtizeddel később be is köszöntött Oroszországban. „A világot

nem szabad erőszakosan megmenteni" – mondta Szolovjov. „Az ember elképzelheti az embereket együtt dolgozva valamely nagy végcél érdekében, melybe minden egyéni cselekedetüket beleadják; de ha ez a végcél rájuk van erőltetve, ha ez valami sorsszerűt és zsarnokian elnyomót képvisel számukra… akkor, még ha ez az egység fel is akarná ölelni a teljes emberiséget, nem érné el az univerzális testvériséget, csupán egy nagy hangyabolyt." Ez a „hangyaboly" épült fel később Lenin és Sztálin korlátolt és kegyetlen ideológiájában. Legutolsó művében (az 1900 Húsvét Vasárnapján befejezett „Az Antikrisztus rövid története" című munkájában) meglepő, hogy Szolovjov milyen tisztán látta előre a „nagy háborúk, a civil küzdelmek és a forradalmak időszakának" eljövetelét. Mindez, mondta, előkészíti az utat „a különálló nemzetek régi struktúráinak" eltűnéséhez, és „majdnem mindenhol el fognak tűnni az ősi monarchista intézmények maradványai". Előre látta, hogy mindez egy „Európai Egyesült Nemzetek" kialakulásának irányába mutat. Az Európai Unió 1993-as megalakítása a jövendölésének beteljesedését jelzi. Megdöbbentő, hogy Szolovjov látomásában milyen pontosan jósolta meg azt a nagy krízist, ami a kereszténységet a huszadik század folyamán támadta, és a huszonegyedik század kezdetén éri el csúcspontját. Ennek a válságnak a csúcspontját az Antikrisztus eljövetelével jellemzi. Ábrázolásában ez a lenyűgöző, befolyásos személy képes majdnem mindenkire hatni, és mindenkit meggyőzni. Az Antikrisztus, ahogy Szolovjov mondja, egy csodálnivaló emberbarát lesz, elvileg nem lesz ellensége Krisztusnak. Valójában tisztelni fogja Krisztus tanítását, ugyanakkor azt vissza fogja utasítani, hogy Krisztus lényének egyedülálló jelentősége lenne, mint ahogy tagadja majd, hogy Krisztus feltámadott, és ma is él. Minden olvasónak ajánlatos elolvasni Szolovjov profetikus munkáját, „Az Antikrisztus rövid történeté"-t, mely (Steiner Ahriránra vonatkozó jövendöléseihez, valamint Jeane Dixonnak az Antikrisztus születésével és hatalomra jutásával kapcsolatos látomásaihoz hasonlóan) betekintést kínál korunk monumentális eseményébe.

8. A Lucifer megváltásáról szóló fejezetben beszéltünk már az Új Kor igazi jelentőségéről – azonban csak vázlatosan. Ez szintén

egy nagyon fontos téma, melyet csak röviden tudtunk érinteni ebben a könyvben. Ami kimaradt – mivel az teljesebb bemutatást igényelne –, hogy tiszteletünket fejezzük ki a „New Age" mozgalmak által elért eredményeknek, melyek nagy szerepet játszottak a szellemi valóság irányában tett tudati ébresztésben, s melyeket ezért a Krisztus és az Antikrisztus közötti harc szempontjából nem szabad alábecsülni. A New Age mozgalmon belül sok különböző áramlat jött létre, melyek közül azonban kevés szentel figyelmet Krisztusnak (vagy egyáltalán nem foglalkozik Krisztussal). Az egyik áramlat, a *geomancy* a Föld szellemiségének felfedezésével és a Föld gyógyításával foglalkozik. Ez az irányzat, melyet széles körben képviselnek a New Age mozgalomban, Európában vezető impulzusra talált Marko Pogaczňik személyében, aki (ezen könyv szerzőihez hasonlóan) tudatában van annak, hogy a *Föld változásai*nak valamennyi dimenziója kapcsolatban van Krisztus Második Eljövetelével. Marko munkája jelentősen hozzájárult a Krisztussal való kapcsolat felvételéhez a Második Eljövetelében – ami egyúttal szorosan kötődik a Föld szellemiesítéséhez. A *geomancy* munkája, amint összhangba kerül Krisztussal az éteri világban, a szellemiség új és hatalmas dimenzióját nyitja meg az internet világának egyfajta ellenpontjaként. Abban az értelemben legalábbis, hogy a kibertér egy árnyékos, élettelen világ (Terry Boardman a „Szörnyeteg hasá"-nak hívja), ezzel szemben a Föld szellemiségének élő érzékelése – Krisztussal, a Föld szellemével együtt – egy fénnyel teli tapasztalása az élet bőségének. Ez a problémakör csupán egy szeletét jelenti Krisztus Második Eljövetele hatalmas témájának, az éteri ruhában való visszatérésének, mely szintén teljesebb magyarázatot igényelne, mint amit e könyvben meg tudtunk fogalmazni.

9. Az eddig említett nyolc témán felül – melyek csupán szemelvényeket jelentenek a terjedelmi okok miatt mellőzött témák között – Mihály arkangyal szerepe kiemelt fontosságú a Sárkánnyal/Sátánnal/Ahrimánnal folytatott óriási küzdelemben. Amint azt a következő idézet is megfogalmazza: „Most háború tört ki a mennyekben, Mihály és angyalai harcolnak a sárkánnyal; és a sárkány és az ő angyalai küzdöttek, de legyőzték őket, és nem

volt már tovább semmi hely számukra a mennyekben. És a nagy sárkányt letaszították, az ősi kígyót, akit Ördögnek és Sátánnak, az egész világ csalójának hívnak – letaszították a Földre, és az angyalait vele együtt taszították le." (*Jelenések* 12:7-9) Krisztus jobbján áll Mihály arkangyal, az „égi seregek hadvezére". Miközben nem beszéltünk róla részletesen, valójában az egész könyv Mihály arkangyal szolgálatában áll, aki arra vár, hogy az emberiség ráébredjen a veszélyre, melyet most az Antikrisztus eljövetele jelent. Mindenki tudja, aki tanulmányozta Steiner munkáit, hogy Steiner Mihály arkangyal egy hírhozója volt, és életműve szellemi támogatást és táplálékot nyújtott, illetve szellemi fejlődési utat mutatott ahhoz, hogy élő kapcsolatba kerülhessünk Mihály arkangyallal.

Valentin Tomberg orosz ezoterikus, aki Szentpéterváron született 1900-ban, Szolovjov halálának évében, egy olyan ember volt, aki később saját erejéből szellemi tanítóvá vált, és aki kezdetben a Steiner által körvonalazott utat követte – miközben már kora ifjúságában összekapcsolódott a szofiológia szellemi áramlatával. A következő idézet Tomberg „Krisztus és Szófia" című művéből származik, Ahrimán jövőbeni sorsára vonatkozik, és a mi témánkhoz szorosan kapcsolódó meditációs lehetőséget kínál:

Ahrimán veresége

Ahrimánt nem lehet legyőzni sem az ahrimáni elem elleni *támadással,* sem a külső formai jegyek átváltoztatásával. Az ahrimáni hatást nem lehet elnyomni erőszakkal, és nem lehet belsőleg sem átalakítani. Az ahrimáni elemet *fel kell ismerni*, és nem félni kell tőle. A felismerés bátor pillanata jelenti a fegyvert, ami korlátozza Ahrimánt a külső világban, és az önismeret bátorsága az erő, mely az ahrimáni természetet erőtlenné teszi az ember tudatalattijában. Ami Ahrimánt illeti, az a fontos, hogy ne engedjünk kezébe hatalmat a lélek fölött, és – a felismerés fegyverével – győzzük le támadásait, kompromisszumot nem tűrő emberi bátorsággal. Az egyensúly fenntartására és sziklaszilárd határozottságra van szükség, nem kell

harcolni, vagy menekülni az ahrimáni támadások elől. Az ahrimáni elem erőtlen, ha félelemmel, aggodalommal vagy megalkuvással nem tudja befolyásolni az embereket. Ilyen erőtlen helyzetben nem kap táplálékot, és eltűnik arról a területről, ahol tovább már nem tud hatalmat gyakorolni. Ahrimán kudarcot fog vallani, mert nem kap táplálást. Hatalma az univerzumban óriásinak és elsöprőnek tűnik, de ez pusztán illúzió, mely megfélemlít vagy megtéveszt. Azzal együtt, hogy ez egy *objektív* illúzió mely *tényleges* külső jelenségekből áll, ám azonnal leleplezi magát, ha bátor felismeréssel és a korrupció elutasításával találkozik – vagyis el kell utasítani a kompromisszumokat, amelyek mindig vesztegetés eredményei.
Ez mutatkozott meg – mint egy kozmikus tapasztalás ténye – a Golgotai Misztérium szellemi eseményében, melyet hagyományosan Krisztus „pokolra való alászállásának" hívnak....Jézus Krisztus „a pokolra való alászállással" legyőzte Ahrimánt – nem a felsőbbségének erejével (nem ez volt a lényeg), hanem leleplezve Ahrimán igazi hatalmának erejét, melyet az éber és kompromisszumot nem tűrő tudat felett gyakorolt. Amióta Jézus Krisztus megjárta ezt az utat, bebizonyosodott, hogy Ahrimán munkája a világban mindaddig reménytelen, amíg az emberek képesek és hajlandóak felismerni őt, és ellenállni neki. Ezt a hozzáállást követhetik a jövőben azok, akik nem roskadnak össze Ahrimántól, és ilyen módon Ahrimán meg lesz „bilincselve"... Ahrimán – aki folyamatosan próbálja az emberi tudatot szellemi restségbe kényszeríteni, és akinek az egész munkája arra a reményre alapozódik, hogy az emberek elvesztik éberségüket – ő maga fog összeroskadva elaludni, miközben a vele történő dolgok karmikus ellenpontjai lesznek elhatározott tetteinek, melyeket az áldozataivá váló lényeken kívánt végrehajtani.
Emiatt – Krisztus pokolra való alászállásán és Feltámadásán keresztül – az ahrimáni elem sorsa elvileg már megpecsételődött; ennek a világnak a hercege (a sötétség hercege) legyőzetett.[259]

❁

Az ősi naptárak és a hozzájuk kapcsolódó jövendölések bölcsessége a sötétség periódusait követő egyre fényesebb hajnalokat jeleztek előre.

A maja Hosszú Számítás naptár csúcspontja a harminchat éves „ablakban" – melyet a galaktikus középponttal való együttállás jelez – a Földnek és a Napnak a galaxis Égi Szívével való együttállásából (vagyis egy kozmikus mintából) származóan ígéretes képet mutat, hogy egy új kor kezdődhessen az emberiségnek az istenivel való „együttállásában". Hasonló módon az Apokalipszis Kód Krisztus életének a jövőbeli folyamatos kibontakozását és törvényszerű megjelenését ígéri – az egész emberiség üdvére – a következő 36 ezer év alatt. Sok bámulatos csoda áll előttünk, ha egyszer az emberiség legyőzi a három pusztai kísértést. Az első két kísértés kozmikus napjait megéltük – az első: 1929-1958, a második: 1958-1988 (az Apokalipszis Kód időpontjainak megfelelően) – és a harmadik kísértés kozmikusan kijelölt napját (1988-2018) is túl fogjuk élni. Értékes és csodálatos jövő vár ránk!

Ahogyan Krisztus mondta: „És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket" (*János* 8:32). Akire rátört valaha a nyugtalanság érzése, de nem tudta, hogy honnan, nagy megnyugvást jelenthet szembesülni azzal, hogy mi – vagy mi volt – a helytelen. A szabadság valóságos érzése akkor jön el, mikor az igazság ismertté válik, még akkor is, ha az igazság kényelmetlen. Ezt a könyvet azért írtuk, hogy segítsünk fellebbenteni a fátylat, hogy az emberek elkezdhessék tudatosan keresni: mi az, ami valójában helytelen. Ezen felül, ha valaki elkezdi tudatosan érzékelni azt, ami tényleg végbemegy mai világunkban, életbevágóan fontos, hogy a jövőt nyugodtan, a világsors beteljesedésének tudatában, Krisztus és a mennyei seregei mindig jelenlévő segítségébe vetett teljes bizalommal láthassa. Ugyanakkor az embernek *kérniük* és *aktívan keresniük* is kell ezt a segítséget.

Bizonyos mértékig világosan meg lehet ismerni valamit abból, amit a jövő tartogat, még akkor is, ha az nem igazán egy rózsaszín jövő, viszont elhozhatja a béke rendkívüli érzését. Miért? Mert *szellemi látással*, vagyis a jövőbe nézve, élő tapasztalássá válik, hogy mindent nagy figyelem övez:

> Nézd a levegő madarait, nem vetnek, nem aratnak, nem gyűjtenek össze szénát, és mennyei Atyátok mégis eteti őket. Nem értek ti sokkal többet? És ki az közületek, aki aggódással hozzátett volna életéhez egyetlen órát is? …Ne aggódjatok hát,

> mondván, „Mit fogunk mi enni?”, vagy „Mit fogunk mi inni?”, vagy „Lesz-e ruhánk?”...Mert mennyei Atyátok tudja, hogy mindezekre nektek szükségetek van. De először keressétek az ő országát és az ő igazságát, és mindezek szintén a tieitek lesznek. (*Máté* 6:26-33)

Ezekből a szavakból kiderül, hogy a szellem világa („az ő országa”) az, melyhez elsődlegesen fordulnunk kell. Ez azt jelenti, hogy ami az emberi tudat szintjén történik, meghatározó jelentőségű a jövő szempontjából. Ez a cselekvővé válás folyamata: először belső szinten a tudatot kell a szellemi világ felé fordítani, törekedve a *helyes* megragadására (az isteni igazság fogalmának megfelelően), majd annak megfelelően kell cselekedni. Vagyis mindannyian felszólítást kapunk, hogy képességeink szerint játsszuk el a szerepünket az emberiség sorsának kibontakozó földi drámájában. És mi az eszszenciája ennek a sorsnak? Ahogy ebben a könyvben már többször kifejtettük, korunk elsődleges eseménye Krisztus Második Eljövetele – visszatérése a Föld éteri aurájában –, az Antikrisztus eljövetele pedig pusztán Krisztus visszatérésének árnyékos oldala.

Ez a könyv fontos párhuzamot vont a „2012-es Ablak” (1980-2016) és az emberiség „pusztában töltött” – az Apokalipszis Kód segítségével meghatározott – harminckilencedik napja (1988-2018) között, amelyben megtörténik az emberiség harmadik megkísértése, a Sátánnal/Ahriménnal való küzdelem. Ahogyan a 2. mellékletben olvasható, a 2009-től 2014-ig tartó időszak szintén egy olyan periódus ezen harminckilencedik napon belül, amikor a Plútó ugyanolyan helyzetben áll (Nyilas) a zodiákusban, mint Krisztus küldetésének három és fél éve alatt. Figyelembe véve, hogy Rudolf Steiner jövendölése szerint Ahrimán inkarnációja *röviddel a 2000. év után* következik be, és ez az inkarnáció *elkerülhetetlen*, a kozmikus jelzések úgy mutatnak a Sátán/Ahrimán három és fél éves inkarnációjára, mint ami a harminckilencedik nap hátralévő részében fog megtörténni, Krisztus három és fél éves küldetésének *fordítottjaként*. A szabadság létezését adottnak tekintve azonban azok a profetikus állítások, melyeket ez a könyv körvonalazott, mindössze *indikációk,* nem pedig bizonyosságok – erre figyelemmel kell lenni

a könyv tartalmának bárminemű megvitatása esetén.

Ezekkel a gondolatokkal egy erőteljes meditációt ajánlunk az orosz ezoterista, Valentin Tomberg 1941 Húsvétján megfogalmazott, Krisztus szellemi formájával kapcsolatos tiszta észlelésére alapozva. Ezzel a meditációval aktívan lehet dolgozni, és ez az erő és kitartás örökké növekvő forrásává válhat, elvezetve Krisztus jelenlétének élő tapasztalásához a Földet körülvevő és az egész természetet átható életaurában.

Meditáció Krisztus visszatéréséről

Krisztus már itt van.
A föld déli részéről hullámok erednek Tőle a világon keresztül.
Minden emberi lény képes most kapcsolatot kialakítani Vele.
Az emberi lénynek ezt szabad akaratból kell megtennie.
Ő megnyitja az utat a Shambalához,
És az emberi lények képesek Őt megközelíteni,
kapcsolatot kialakítani Vele.
Ehhez két dolog szükséges:
Krisztus és az Antikrisztus ismerete;
És a Krisztushoz való igazodás.
Ha valaki választ a két áramlatból, mely most áramlik keresztül a világon:
Krisztus vagy Antikrisztus
– sugárzó kék áramlat, vagy egy ahrimáni áramlat –
mikor valaki választ, már bele is kerül a két áramlat egyikébe.
Krisztus erején keresztül az ember mérhetetlen módon megerősödik.
Vele az ember minden nehézséget legyőz, és békés marad.
Az Ő erején keresztül az ember rendkívüli mértékben kitartóvá válik.
Ő nagy erőt adományoz.[260]

Ez a meditáció a kitartás rendkívüli forrása, mivel közvetlenül szólítja meg a szellemi helyzetet, melyben az emberiség jelen korunkban találja magát. Akár bekövetkezik az Antikrisztus három és fél éve 2009. július és a maja naptár vége (2012) között, vagy egy későbbi periódusban a „2012-es Galaktikus Ablak"-kal összefüggésben, akár nem, az tény, hogy 2001. szeptember 11. óta Ahrimán nagy intenzitással készíti elő inkarnációját. Ezt a könyvet azért írtuk, hogy felhívjuk a figyelmet a küszöbön álló inkarnációra, mert ezt az apokaliptikus eseményt csak tudatos szembenézéssel tudjuk jóra fordítani.